

กระโดน (*Careya sphaerica* Roxb)

ชื่ออื่น ปุย ปุยขาว ผักหาด พุย (เหนือ) กระโดน (กลาง, ใต้)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูง 10-30 เมตร โดยมากลำต้นมักเตี้ยแก่ มีกิ่งก้านสาขามาก

ใบ ใบเรียงสลับเวียนกันเป็นกระจุกที่ปลายกิ่งรูปไข่กลับ กว้าง 15 ซม. ยาว 30 ซม. ก้านใบยาว 0.3-205 ซม.

ดอก ออกเป็นช่อ ยาว 7.5-20 ซม. กลีบรองกลีบดอก 4 กลีบ โคนติดกันเป็นรูปประฆัง ยาว 2.5 ซม. กลีบดอก 4 กลีบ ยาว 4.5 ซม. สีขาว เกสรผู้จำนวนมาก สีแดงยาว 5 ซม. เรียงเป็นชั้นๆ โคนเชื่อมติดกัน ชั้นนอกสุดและชั้นในสุด ปราศจากอับเรณู เกสรเมียภายในมี 4-5 ช่อง แต่ละช่องมีไข่อ่อนจำนวนมาก

ผล กลมกว้าง 5 ซม. ยาว 6 ซม.

เมล็ด เมล็ดจำนวนมากมีเยื่อหุ้ม

การขยายพันธุ์ เมล็ด

ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์ ฤดูร้อน

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต ขึ้นตามป่าเบญจพรรณ ขึ้นป่าแดงและป่าทุ่ง ขึ้นตามหัวไร่ปลายนา

การใช้ประโยชน์

ทางอาหาร ยอดอ่อนและดอกอ่อน นำมาลวกจิ้มน้ำพริกปลาร้า นำมาแกงผักรวม นำมาเป็นผักสดแกล้มกับลาบ

ทางยา ใบ สมานแผล

ดอก บำรุงร่างกาย แก้หวัด แก้ไอ ทำให้ชุ่มคอ บำรุงร่างกายสตรีหลังคลอดบุตร

เปลือกต้น สมานแผล แก้เคล็ดขอก แก้ปวดเมื่อย

ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์ ฤดูร้อน

ที่มาของข้อมูล

กัญญา ดิวิเศษ และคนอื่นๆ. 2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

